

A Magyar Köztársaság Nevében!

A Pécsi Ítéltábla a Dr. Schall Ügyvédi Iroda (7621 Pécs, Munkácsy Mihály u. 25. ügyintéző dr. Schall Norbert ügyvéd) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek a dr. Ótós Attila pártfogó ügyvéd (7100 Szekszárd, Keselyűsi út 9.) által képviselt **I.rendű alperes neve** (I. rendű alperes címe) I. r. és **II.rendű alperes neve** (II. rendű alperes címe) II. r. alperesek ellen tagsági jogviszonyból eredő kötelezettség teljesítése iránti perében a Tolna Megyei Bíróság 16.G.40.024/2007/5. számú ítélete ellen az alperesek 6. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg a felperesnek személyenként 18.000-18.000 (tizennyolcezer-tizennyolcezer) forint perköltséget.

Az alpereseket képviselő pártfogó ügyvéd díját 7.200 (hétezer-kettőszáz) forintban állapítja meg. Megkeresi a Pécsi Ítéltábla Gazdasági Hivatalát, hogy a díjat a pártfogó ügyvédnek utalja ki. A feljegyzett fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az I. r. alperes és a II. r. alperes a felperes gazdasági társaság tagja volt. A társaság törzstőkéje a társasági szerződés szerint 3.000.000 forint, az alperesek törzsbetéte személyenként 1.500.000 forint. Az alperesek a teljes pénzbeli betét 50 %-át a szerződés aláírásakor befizették, míg a fennmaradó összeget a bejegyzéstől számított egy éven belül lettek volna kötelesek a társaság rendelkezésére bocsátani. E kötelezettségüknek nem tettek eleget. A társaság a törzstőke befizetésére felszólítást a tagoknak nem küldött.

A felperes felszámolását a Tolna Megyei Bíróság 2006. augusztus 7-én jogerőre emelkedett végzésével elrendelte. A felszámoló az alpereseket a törzsbetét hátralevő részének befizetésére felhívta, de a felhívás eredményre nem vezetett.

A felperes keresetében az alpereseket személyenként 750.000 forint és kamatai megfizetésére kérte kötelezni.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Arra hivatkoztak, hogy a jogszabály szerint a törzsbetét befizetésére vonatkozó felhívás nem teljesítése jogkövetkezménye a tagsági jogviszony megszűnése.

Az elsőfokú bíróság a keresetnek helyt adott, az alpereseket személyenként 750.000 forint és ennek 2006. december 15-től a kifizetés napjáig járó kamata megfizetésére kötelezte. Megállapította, hogy a felek jogviszonyában irányadó 1997. évi CXLIV. tv. (Gt.) 13. § (1) és (2) bekezdésében foglaltak szerinti eljárás lett volna irányadó a törzsbetét hátralevő része befizetésének elmulasztása miatt, de erre a társaság korábbi működése alatt nem került sor. A felszámolás elrendelése után a felszámolási eljárás speciális szabályai is irányadók. Amennyiben a felszámolás alatt álló társaság tagjai a törzsbetéteiket még nem fizették be, velük szemben a kizárás illetve a tagsági jogviszony megszűnése, mint jogkövetkezmény nem alkalmazható, hanem a felszámolónak más úton, peres eljárás indítása útján kell a teljesítést kikényszerítenie.

Az ítélet ellen az alperesek fellebbezést jelentettek be. Kérték, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és a keresetet utasítsa el. Arra hivatkoztak, hogy az 1997. évi CXLIV. tv. 13. § (1) bekezdése szerint a társaság felhívta őket a törzsbetét befizetésére, de ennek a megjelölt 30 napos határidő alatt nem tudtak eleget tenni, ezért a tagsági viszony 30 nap elteltével megszűnt. A póthatáridő elmulasztásának jogkövetkezménye a tagsági jogviszony automatikus megszűnése. A társaság ügyvezetője értesítette az alpereseket a tagsági viszony megszűnéséről, már nem voltak a társaság tagjai, amikor a bíróság a felperes fizetéseképtelenségét megállapította, és a felszámolását elrendelte.

A felperes az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság érdemben nem foglalkozott az alperesek 3. sorszámú előkészítő iratában előterjesztett védekezésével, amely szerint a tagsági viszonyuk a Gt. 13. § alapján megszűnt, és elmulasztotta a Pp. 3. § (3) bekezdése szerinti figyelmeztetést. Erre tekintettel a másodfokú bíróság tájékoztatta az alpereseket arról, hogy a perben nekik kell bizonyítaniuk, hogy - a közhiteles cégnyilvántartásban feltüntetett adatok ellenére - tagsági jogviszonyuk a felszámolás kezdő időpontja előtt megszűnt. Sikertelen bizonyítás esetén a bíróság a cégnyilvántartás adatait veszi figyelembe. Felhívta ezért az alpereseket, hogy a

végzés kézbesítésétől számított 8 napon belül okirati bizonyítékaikat nyújtsák be, és jelölik meg az egyéb bizonyítási indítványukat.

Az alperesek a másodfokú bíróság felhívására nyilatkozatot nem tettek, ezért a másodfokú eljárásban is irányadó az elsőfokú bíróság megállapította tényállás, és az is, hogy a felperes gazdasági társaság felszámolásának elrendelésekor is tagjai voltak az alperesek a felperes társaságnak. Ebből következően kötelesek voltak a Gt. 127. § alapján a pénzbetét alapításkor be nem fizetett részét a társasági szerződésben vállalt határidőre befizetni, figyelemmel a 129. §-ban foglaltakra is. Az alperesek azonban fizetési kötelezettségüknek nem tettek eleget. E mulasztásuk miatt a Gt. 13. § (1) bekezdése szerint az ügyvezetőnek fel kellett volna hívni az alpereseket 30 napos határidő kitűzésével, és a mulasztás jogkövetkezményeire figyelmeztetéssel a teljesítésre, a 30 napos határidő eredménytelenül eltelte esetén a tagsági jogviszony a határidő lejártát követő napon megszűnt volna. Erről az ügyvezető köteles lett volna őket értesíteni (Gt. 13. § (2) bekezdés). A továbbiakban az alperesek üzletrészét a társaságnak a Gt. 44. § (1) bekezdése alapján magához kellett volna vonni, és a 130. § (1) bekezdése szerint eljárva, az üzletrészt az érintett taggal való megállapodás alapján értékesíteni, ennek hiányában nyilvános árverést tartani. Az árverés eredménytelensége esetén a Gt. 144. § (2) bekezdése alapján kellett volna határozni az üzletrész sorsáról.

Helyesen utalt az elsőfokú bíróság arra, hogy a fenti szabályok alkalmazására a társaság rendes működése alatt van lehetőség. A gazdasági társaság felszámolásának megkezdése új helyzetet teremt, mert a társaság az 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 2. § (1) bekezdés 3/a pontja értelmében a Cstv. hatálya alá kerül. A felszámolási eljárás a Cstv. 1. § (3) bekezdése szerint olyan eljárás, amelynek célja, hogy a fizetéseképtelen adós jogutód nélküli megszüntetése során a hitelezők e törvényben meghatározott módon kielégítést nyerjenek. E cél elérése érdekében a Cstv. a Gt. rendes működésre vonatkozó szabályaitól eltérő, speciális szabályokat tartalmaz. Ilyen a Cstv. 34. § (2) bekezdése, amely kimondja, hogy a felszámolás kezdő időpontjától a gazdálkodó szervezet vagyonával kapcsolatos jognyilatkozatot csak a felszámoló tehet. A törzsbetét be nem fizetett részére vonatkozó, a taggal szemben fennálló követelés nem vitásan a felszámolás alatt álló gazdálkodó szervezet vagyonához tartozik. Ebből következik, hogy e követelés érvényesítésével kapcsolatos jognyilatkozatot csak a felszámoló tehet.

A törzsbetét még be nem fizetett részét elmulasztó taggal szemben a Gt. fent részletezett szabályai szerinti eljárás (a tagsági jogviszony megszűnése, az üzletrész magához vonása és értékesítése) nem alkalmazható, mert ezek a szabályok a gazdasági társaság további működését feltételezik, illetve a további működés lehetőségét teremtik meg. A felszámolási eljárás általában (az egyezség esetét kivéve) a gazdasági társaság megszűnését eredményezi, a tartós további működés tehát kizárt. Az adós gazdálkodó szervezetet megillető követelés Gt. szerinti érvényesítésének kizártságára tekintettel a gazdasági társaság, illetve a nevében eljáró felszámoló az igényt a Ptk. 7. § (1) bekezdése alapján bírósági úton érvényesítheti a tagokkal szemben, mert a Gt. a felszámolás elrendelése után csak

a Cstv. speciális rendelkezései figyelembe vételével alkalmazható. Ezt támasztja alá a Gt. 9. § (2) bekezdése, amely úgy rendelkezik, hogy a gazdasági társaságoknak és tagjaiknak e törvényben nem szabályozott vagyoni és személyi viszonyaira a Polgári Törvénykönyv rendelkezéseit kell alkalmazni. A Gt.-nek a törzsbetét második részletének befizetését elmulasztó tagokkal szembeni követelés érvényesítésére vonatkozó szabályai a rendes működése esetére vonatkoznak, a felszámolás elrendelése utáni helyzetre a társasági törvénynek rendelkezése nincs, erre nézve a Gt. speciális rendelkezéseket nem tartalmaz, ebből az következik, hogy a Ptk. szabályai irányadók a törzsbetét hiányzó részét be nem fizető taggal szembeni igény érvényesítési módjára.

A fentiekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta, és a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az eredménytelenül fellebbező alperesek a felperes javára a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján megállapított ügyvédi munkadíj megfizetésére. Az alperesek személyes költségmentességben részesültek, a feljegyzett fellebbezési illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM. rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam viseli. Az alpereseket képviselő pártfogó ügyvéd díját a 7/2002.(III.30.) IM rendelet 5. § (1) bekezdése b) pontja és (2) bekezdése alapján állapította meg.

P é c s, 2008. május 21.

Dr. Veszely Józsefné s.k. a tanács elnöke, Dr. Zóka Ferenc s.k. előadó bíró, Dr. Kovács Ildikó s.k. bíró